

KOMMUNISTISEN NUORISOLIITON TEHTÄVISTÄ

*Vastaukset „Komsomolskaja Pravdan“ toimituksen
asettamiin kysymyksiin*

I

Mihin Neuvostoliiton nykyinen kansainvälinen ja sisäinen asema pääasiassa velvoittaa kommunistista nuorisoliittoa?

Kysymys on asetettu liian ylimalkaisesti, siksi vastauskin voi olla vain yleisluontoinen. Neuvostoliiton nykyinen kansainvälinen ja sisäinen asema velvoittaa kommunistista nuorisoliittoa pääasiassa siihen, että se tukisi sanoin ja teoin kaikkien maiden sorrettujen luokkien vallankumouksellista liikettä sekä Neuvostoliiton proletariaatin taistelua sosialismin rakentamiseksi, taistelua proletaarisen valtion vapauden ja riippumattomuuden puolesta. Mutta tästä seuraa, että kommunistinen nuorisoliitto voi täyttää tämän yleisen tehtävänsä vain siinä tapauksessa, jos se pitää kaikessa työssään ohjeenaan Kommunistiselta Internationalelta ja Venäjän kommunistiselta puolueelta tulevia ohjeita.

II

Mitä tehtäviä kommunistisella nuorisoliitolla on edessään likvidatoriusvaaran (sosialistisen

rakennustyön perspektiivin kadottaminen), natsionalismin vaaran (kansainvälisen vallankumouksen perspektiivin kadottaminen) ja puoluejohdon väheksymisen vaaran yhteydessä, s.o. niiden vaarojen yhteydessä, jotka on osoitettu kirjassessa „Kysymyksiä ja vastauksia“?

Lyhyesti sanoen, kommunistisen nuorisoliiton tehtävänä tällä alalla on työläis- ja talonpoikaisnuorisomme kasvattaminen leninismin hengessä. Mutta mitä merkitsee nuorison kasvattaminen leninismin hengessä? Se merkitsee, ensinnäkin, sen tietoisuuden juurruttamista nuorisoon, että sosialistisen rakennustyön voitto maassamme on täysin mahdollinen ja välttämätön. Toiseksi, se merkitsee sen vakaumuksen lujittamista nuorisossa, että meidän työväenvaltiomme on kansainvälisen proletariaatin luomus, että se on tukikohta vallankumouksen kehittämiseksi kaikissa maissa, että vallankumouksemme lopullinen voitto on kansainvälisen proletariaatin asia. Kolmanneksi, se merkitsee nuorison kasvattamista luottamuksen hengessä Venäjän kommunistisen puolueen johtoa kohtaan. Kommunistisessa nuorisoliitossa on luotava sellaisia kaadereita ja sellainen aktiivi, jotka pystyisivät kasvattamaan nuorisoa juuri näihin suuntiin.

Nuorisoliittolaiset tekevät työtä rakennustyön kaikilla aloilla: teollisuudessa, maataloudessa, osuuskunnissa, Neuvostoissa, kulttuuri- ja valistuslaitoksissa j.n.e. Jokaisen nuorisoliittolaisaktivistin on sidottava jokapäiväinen työnsä rakennustyön kaikilla eri aloilla sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen perspektiiviin. On välttämätöntä, että hän osaisi

tehdä jokapäiväistä työtään tämän perspektiivin toteuttamisen hengessä ja suuntaan.

Nuorisoliittolaiset tekevät työtä mitä erilaisimpien kansallisuuksien työläisten ja talonpoikain keskuudessa. Kommunistinen nuorisoliitto on itsekin tavallaan omalaatuisensa Internationale. Ja tässä ei ole merkitystä ainoastaan kommunistisen nuorisoliiton kansallisella kokoonpanolla, vaan myöskin sillä tosiasialla, että nuorisoliitto liittyy läheisesti VKP(b):seen, joka on eräs yleismaailmallisen proletaarisen Internationalen tärkeimpiä joukko-osastoja. Internationalismi on läpikäyvänä perusaatteena kaikessa kommunistisen nuorisoliiton työssä. Siinä on sen voima. Siinä sen mahti. Internationalismin hengen pitää aina leijaillla kommunistisen nuorisoliiton yllä. Maamme proletariaatin taistelussa saatujen voittojen ja kärsittyjen tappioiden pitää nuorisoliittolaisten tajunnassa sitoutua aina kansainvälisen vallankumousliikkeen yleisiin voittoihin ja tappioihin. Nuorisoliittolaisten pitää oppia se, ettei meidän vallankumoustamme pidetä itsetar koituksena, vaan keinona ja tukena proletaarisen vallankumouksen voittoon viemiseksi kaikissa maissa.

Muodollisesti kommunistinen nuorisoliitto on puolueeseen kuulumaton järjestö. Mutta samalla se on kuitenkin kommunistinen järjestö. Tämä merkitsee sitä, että muodollisesti puolueeseen kuulumattomana työläisten ja talonpoikain järjestönä nuorisoliiton pitää silti kuitenkin toimia puolueemme johdolla. Tehtävänä on turvata nuorisossa luottamuksellinen suhde puolueeseemme, turvata puolueemme johtoasema kommunistisessa nuorisoliitossa. Nuorisoliittolaisen pitää muistaa, että puoluejohdon turvaaminen on pääasia

ja kaikkein tärkeintä kommunistisen nuorisoliiton kaimessa työssä. Nuorisoliittolaisen on muistettava, että ilman tätä johtoa kommunistinen nuorisoliitto ei voi täyttää päätehtäväänsä — työläis- ja talonpoikaisnuorison kasvattamista proletariaatin diktatuurin ja kommunismin hengessä.

III

Miten on nykyään asetettava kysymys kommunistisen nuorisoliiton kasvusta: pitääkö edelleenkin työskennellä etupäässä siihen suuntaan, että saataisiin riveihimme koko työläis-, maataloustyöläis- ja maalaisköyhälistön nuoriso sekä keskitalonpoikaisnuorison parhain osa, vai onko kiinnitettävä päähuomio niiden nuorisojoukkojen lujittamiseen ja kasvattamiseen, jotka on jo saatu Liiton riveihin?

Ei saa sanoa: joko — tahi. On tehtävä kumpaakin. Mikäli mahdollista, nuorisoliittoon on saatava koko työläisnuoriso sekä maalaisköyhälistön ja keskitalonpoikien parhaat ainekset. Mutta samalla on keskitettävä huomiota myöskin siihen, että nuorisoliittoaktiivi kasvattaisi kommunistisen nuorisoliiton uusia jäseniä. Proletaarisen ydinjoukon vahvistaminen on kommunistisen nuorisoliiton edessä olevia tärkeimpiä tehtäviä. Tämän tehtävän täyttäminen takaa meille sen, että kommunistinen nuorisoliitto on kulkeva oikeata tietä. Mutta nuorisoliitto ei ole vain työläisnuorison järjestö. Nuorisoliitto on työläis- ja talonpoikaisnuorison järjestö. Siksi proletaarisen ydinjoukon lujittamisen ohella on tehtävä työtä talonpoikaisnuorison parhaiden ainesten saamiseksi mukaan, lujan liiton

turvaamiseksi proletaarisen ydinjoukon ja nuorisoliiton talonpoikaisen osan välillä. Ilman sitä ei ole mahdollista proletaarisen ydinjoukon johto talonpoikaisnuorison suhteen kommunistisessa nuorisoliitossa.

IV

Vedoten naisten delegaattikokouksista saatuun esimerkkiin eräät VLKNL:n läänikomiteat ovat ryhtyneet järjestämään puolueettoman talonpoikaisnuorison delegaattikokouksia, joissa on vakinainen kokoonpano. Näiden kokousten tarkoituksena on yhdistää talonpoikaisnuorison, etupäässä keskitalonpoikaisnuorison, aktiivisia kommunistisen nuorisoliiton johdolla. Onko tämä kanta oikea, ja eikö siinä piile vaara, että nämä delegaattikokoukset saattavat muodostua tavallaan puolueettomiksi talonpoikaisnuorison liitoiksi, jotka voivat asettua meidän nuorisoliittoamme vastaan?

Mielestäni tuo kanta on väärä. Miksi? Seuraavista syistä.

Ensiksikin, siinä piilee jonkinlainen keskitalonpojan pelko, pyrkimys pitää keskivarakas nuoriso loitolla itsestään, yritys viitata sille kintaalla. Onko sellainen pyrkimys oikea? Eipä tietenkään. Meidän ei pidä loitontaa keskivarakasta nuorisoa luotamme, vaan lähentää sitä itseemme, lähentää sitä kommunistiseen nuorisoliittoon. Vain sitä tietä voidaan keskivarakkaassa talonpoikaisnuorisossa kasvattaa luottamusta työläisiin, luottamusta kommunistisen nuorisoliiton proletaariseen ydinjoukkoon, luottamusta puolueeseemme.

Toiseksi, varmaa on, että erikoiset keskitalonpoikaisnuorison delegaattikokoukset nuorisoliiton yhteydessä tulevat nykyoloissa, jolloin kaikki talonpoikaisryhmät aktivoituvat, kiertämättä muodostumaan erikoiseksi keskitalonpoikaisnuorison liitoksi. Ja tämä erikoinen liitto joutuu välttämättömyyden pakosta asettamaan itsensä nykyistä nuorisoliittoa ja sen johtajaa — VKP(b):tta vastaan, se alkaa vetää puolelleen kommunistisen nuorisoliiton talonpoikaista osaa ja synnyttää siten vaaran, että kommunistinen nuorisoliitto hajoaa kahdeksi liitoksi — työläisnuorison liitoksi ja talonpoikaisnuorison liitoksi. Voimmeko me olla välittämättä tästä vaarasta? Emme tietenkään voi olla välittämättä siitä. Tarvitsemmeko me sellaista hajaannusta, varsinkin nykytilanteessa, varsinkin kehityksemme nykyisissä oloissa? Emme tietenkään. Päinvastoin, meillä ei nyt tarvita talonpoikaisnuorison loitontamista, vaan sen lähentämistä nuorisoliiton proletaariseen ydinjoukkoon, ei epäsopua, vaan lujaa liittoa niiden välillä.

Kolmanneksi, keskitalonpoikaisnuorison delegaattikokousten perustamista ei voida puolustella vetoamalla siihen, että on olemassa työläis- ja talonpoikaisnaisten delegaattikokoukset. Ei saa rinnastaa työläis- ja talonpoikaisnuorisoa, jolla on oma erikoinen järjestönsä kommunistisen nuorisoliiton muodossa, sekä työläis- ja talonpoikaisnaisia, joilla ei ole omaa erikoista järjestöään, samoin ei myöskään saa sekottaa toisiinsa talonpoikaiston keskivarakasta nuorisoa ja työläisnaisia, jotka ovat osa työväenluokkaa. Keskitalonpoikaiston nuorison delegaattikokoukset muodostuisivat vaaraksi nuorisoliitolle, kun sensijaan työläis-

ja talonpoikaisnaisten delegaattikokoukset eivät ole minkäänlaisena vaarana kenellekään, koska työläis- ja talonpoikaisnaisilla ei tällä erää ole omaa erikoista nuorisoliiton tapaista vakinaista järjestöään.

Juuri siksi olen sitä mieltä, että erikoisten keski-varakkaan talonpoikaisnuorison delegaattikokousten perustaminen kommunistisen nuorisoliiton yhteyteen on tarpeetonta.

Olen sitä mieltä, että kommunistisen nuorisoliiton VI edustajakokous⁴⁵ teki oikein rajoittuessaan siihen ehdotukseen, että kommunistisen nuorisoliiton ympärille maaseudulla perustettaisiin sellaisia apujärjestöjä kuin itseopiskelukerhoja, maatalouden opintoryhmiä j.n.e.

V

Voiko nuorisoliiton aktiivi meidän oloissamme riinnan käytännöllisen työnsä kanssa opiskella perusteellisesti marxilaisuutta ja leninismää, ja mitä nuorisoliittojärjestöjen sekä yksityisten nuorisoliitolaisten on tässä suhteessa tehtävä?

Ensiksikin, pieni huomautus marxilaisuudesta ja leninismistä. Kun kysymykselle on annettu tällainen sanamuoto, niin voidaan luulla, että marxilaisuus on yhtä ja leninismi jotain toista, että voidaan olla leniniläinen olematta marxilainen. Mutta sellaista käsitystä ei voida pitää oikeana. Leninismi ei ole Leninin oppi miinus marxilaisuus. Leninismi on imperialismin ja proletaaristen vallankumousten kauden marxilaisuutta. Toisin sanoen, leninismiin sisältyy kaikki se, mitä Marx on antanut, ynnä se uusi, mitä Lenin on

tuonut marxilaisuuden aarreaittaan ja mikä johtuu välttämättömästi kaikesta siitä, minkä Marx on antanut (oppi proletariaatin diktatuurista, talonpoikaiskysymys, kansallisuuskysymys, puolue, kysymys reformismin yhteiskunnallisista juurista, kysymys pääasiallisista syrjäpoikkeamista kommunismissa j.n.e.). Siksi olisi ollut parempi pukea kysymys sellaiseen sanamuotoon, että siinä olisi puhe joko marxilaisuudesta tahi leninismistä (mikä on pääpiirteissään aivan samaa) eikä marxilaisuudesta ja leninismistä.

Toiseksi, ei voi olla mitään epäilystä siitä, että ilman nuorisoliittolaisaktiivin teoreettista opiskelua („leninismin opiskelua“) rinnan käytännöllisen työn kanssa ei mikään vähänkään tietoinen kommunistinen työ nuorisoliitossa ole mahdollista. Leninismi on kaikkien maitten työläisten vallankumouksellisen liikkeen antamien kokemusten yleistystä. Tämä kokemus on se johtotähti, joka valaisee käytännönmiehille tietä heidän jokapäiväisessä työssään ja joka osoittaa heille suunnan. Käytännönmiehillä ei voi olla varmuutta työssään eikä vakaumusta työnsä olevan oikeaa, elleivät he ole omaksuneet tätä kokemusta edes vähimmäismäärässä. Työnteko haparoiden ja ummessasilmin on käytännönmiesten osana, elleivät he tutki leninismiä, elleivät he pyri omaksumaankin leninismiä, elleivät he halua yhdistää käytännöllistä työtään tarpeelliseen teoreettiseen opiskeluun. Siksi leninismin tutkiminen, leninismin opiskelu, on mitä välttämättömin ehto, jotta nykyisestä nuorisoliittolaisaktiivista tulisi oikea leniniläinen aktiivi, joka on pystyvä kasvattamaan nuorisoliittoon kuuluvan monimiljoonaisen nuorison proletariaatin diktatuurin ja kommunismin hengessä.

Mutta onko tämä teorian ja käytännön yhteensoveltaminen mahdollista nykyisissä oloissa, jolloin nuorisoliittoaktiivi on ylen kuormitettu? On, se on mahdollista. Vaikeata se kyllä on, se on selvää. Mutta se on täysin mahdollista, koska se on niin tärkeätä, koska ilman tätä ehtoa ei voida luoda kommunistisessa nuorisoliitossa todellista leniniläistä aktiivijoukkoa. Me emme saa heittäytyä veltostelijoiksi, jotka pakoi-levat vaikeuksia ja etsivät helppoa työtä. Vaikeuksia onkin olemassa juuri sitä varten, että niitä vastaan taisteltaisiin ja voitettaisiin ne. Bolshevikit olisivat aivan varmasti hävinneet taistelussaan kapitalismia vastaan, elleivät he olisi oppineet voittamaan vaikeuksia. Nuorisoliitto ei olisi kommunistinen nuorisoliitto, jos se pelkäisi vaikeuksia. Nuorisoliiton aktiivijoukko on ottanut suorittaakseen suurenmoisen tehtävän. Siksi sen on löydettävä itsestään voimaa voittaakseen kaikki ja kaikenlaiset vaikeudet päämäärään johtavalla tiellään.

Kärsivällinen ja väsymätön leninisin opiskelu — se on se tie, jota nuorisoliittoaktiivin on kuljettava, jos se tahtoo todella kasvattaa nuorison miljoonaiset joukot proletaarisen vallankumouksen hengessä.

„Komsomolskaja Pravda“ № 133,
lokakuun 29 pntä 1925

Allekirjoitus: J. Stalin